قانون تشکیل سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران

مصوب 1350.3.29

ماده 1 – به منظور تمرکز امور مربوط به تأسیس و اداره و بهره‌برداری از مراکز رادیو تلویزیونی و همچنین تهیه و پخش برنامه‌های رادیویی وتلویزیونی سازمانی به نام سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران که در این قانون اختصاراً سازمان نامیده می‌شود تشکیل می‌گردد.

ماده 2 – تأسیس فرستنده‌ها و پخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی در سراسر کشور در انحصار این سازمان خواهد بود.

اجازه‌هایی که قبلاً داده شده از تاریخ اجرای این قانون لغو می‌شود.

تبصره – سازمان می‌تواند با تصویب هیأت وزیران پخش برنامه‌های رادیویی یا تلویزیونی را به صورت محدود و محلی به مؤسسات دیگر بدهد.

ماده 3 – سازمان دارای شخصیت حقوقی است و به صورت شرکت سهامی اداره می‌شود این سازمان از هر لحاظ استقلال کامل داشته و مشمول‌قوانین و آیین‌نامه‌ها و مقررات عمومی مربوط به مؤسسات دولتی و وابسته به دولت نمی‌باشد مگر آنکه در قانون صراحتاً از این سازمان اسم برده شودسازمان و کلیه شرکتها و سازمانهای وابسته به آن تابع این قانون و مقررات اساسنامه خود می‌باشند در مواردی که اساسنامه‌های مربوط مسکوت باشدطبق قانون تجارت عمل خواهد شد.

ماده 4 – از تاریخ تصویب این قانون کلیه اموال اعم از منقول و غیر منقول و دارایی – و تعهدات سازمان تلویزیون ملی ایران و شبکه رادیویی کشوربه سازمان منتقل می‌شود اموال مذکور طبق مقررات اساسنامه ارزیابی و جزء سرمایه سازمان محسوب می‌گردد. سایر منابع تأمین سرمایه در اساسنامه‌تعیین خواهد شد.

ماده 5 – سازمان طبق اساسنامه دارای مجمع عمومی و شورای عالی و مدیر عامل و بازرس خواهد بود. مدیر عامل با فرمان همایونی منصوب‌می‌شود. وظائف و اختیارات شورای عالی – مدیر عامل و بازرس در اساسنامه تعیین خواهد شد.

ماده 6 – سازمان به منظور نیل به هدفهای مذکور در ماده یک دارای وظائف و اختیارات زیر می‌باشد:

الف – وظائف:

1. کمک به حفظ و پیشبرد و توسعه و شناساندن فرهنگ ایران.

2. بالا بردن سطح آگاهی و دانش عمومی و پرورش ذوقی و هنری.

3.فراهم ساختن زمینه‌های ذهنی برای تسریع پیشرفتهای کشور و رشد سیاسی عامه مردم.

4. هدایت افکار عمومی در جهت منافع ملی.

5. اجرای برنامه‌های سالم سرگرم‌کننده.

ب – اختیارات:

1. سازمان می‌تواند آن قسمت از تشکیلات و ادارات و سازمانهای داخلی یا رشته‌های فعالیتهای خود را که مقتضی بداند به صورت شرکتهای‌بازرگانی اداره کند و یا در شرکتهای دیگر دولتی و خصوصی سرمایه‌گذاری و مشارکت کرده و یا مشارکت و سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی رادر شرکت و یا شرکتهایی که تشکیل می‌دهد بپذیرد.

2. سازمان می‌تواند گروه‌های فرهنگی – هنری – علمی – مطالعاتی – تحقیقاتی و مؤسسات آموزش عالی تشکیل دهد و یا وابستگی این قبیل‌گروه‌ها را به سازمان بپذیرد.

3. سازمان می‌تواند به مبادلات و ارتباطات رادیویی و تلویزیونی در سطح بین‌المللی اقدام نماید.

5. سازمان مجاز است در تهیه برنامه‌ها و یا فیلمهای مشترک با سازمانهای رادیو تلویزیون کشورهای دیگر یا اشخاص و مؤسسات مربوط در داخل‌و خارج کشور اقدام نماید.

6. سازمان می‌تواند از خدمات تخصصی و کارشناسی یا مشورتی افراد و مؤسسات خارجی و داخلی استفاده نماید.

ماده 7 – امور مالی و معاملاتی و اداری و استخدامی سازمان منحصراً طبق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد مدیر عامل با تأیید شورای عالی به‌تصویب مجمع عمومی برسد.

ماده 8 – با آن دسته از مستخدمین رسمی دولت که در اجرای این قانون به سازمان منتقل شوند طبق مقررات ماده 144 قانون استخدام کشوری وتبصره آن و تغییرات و اصلاحات بعدی آن رفتار خواهد شد.

ماده 9 – مجمع عمومی سازمان مرکب از وزیر اطلاعات – وزیر دارایی و وزیر پست و تلگراف و تلفن می‌باشد. ریاست مجمع با وزیر اطلاعات‌خواهد بود.

ماده 10 – وظائف و اختیارات مجمع عمومی به قرار زیر است:

1. تصویب بودجه سالانه.

2. تصویب ترازنامه.

3. تصویب سرمایه‌گذاری در شرکتهای تابعه.

4. پیشنهاد پنج نفر اعضای انتخابی شورای عالی به هیأت وزیران.

5.انتخاب مدیر عامل.

6. انتخاب بازرس.

تبصره – سایر اختیارات و وظایف مجمع عمومی در اساسنامه تعیین خواهد شد.

ماده 11 – شورای عالی از اشخاص زیر تشکیل می‌شود:

1. وزیر اطلاعات که ریاست شورا را عهده‌دار خواهد بود.

2. وزیر فرهنگ و هنر.

3. وزیر علوم و آموزش عالی.

4. وزیر آموزش و پرورش.

5. وزیر کار و امور اجتماعی.

6. وزیر تعاون و امور روستاها.

7. پنج نفر از شخصیتهای برجسته فرهنگی و علمی و اجتماعی که به پیشنهاد مجمع عمومی از طرف هیأت وزیران انتخاب و به فرمان همایونی‌منصوب می‌شوند.

تبصره – وظایف و اختیارات شورای عالی در اساسنامه سازمان تعیین خواهد شد.

ماده 12 – دولت هر سال به تناسب نیازمندیهای سازمان اعتبار لازم به عنوان کمک در بودجه کل کشور منظور خواهد نمود.

ماده 13 – اعتبار حقوق و عوارض گمرکی و سود بازرگانی مربوط به ماشین آلات و ابزار و وسائل کار مربوط به مراکز رادیو تلویزیون که سازمان ازخارج از کشور و برای خود وارد می‌کند جمعاً و خرجاً همه‌ساله در بودجه کل کشور منظور خواهد شد.

تبصره – کلیه لوازم تلویزیون که بعد از نصب و به کار افتادن دستگاه فرستنده تلویزیون موضوع ماده واحده مصوب 37.4.29 و تا آخر سال 1346 به کشور وارد و بنا به تشخیص و اجازه وزارت پست و تلگراف برای مصرف تلویزیون ایران از گمرک مرخص شده است مشمول معافیت ماده واحده‌مزبور می‌باشد.

ماده 14 – سازمان از پرداخت هر گونه عوارض شهرداری معاف است و مشمول معافیت مذکور در ماده 26 قانون نوسازی و عمران شهری نیزخواهد بود.

تبصره – در صورتی که حق‌الثبت سازمان و همچنین شرکتهایی که با سرمایه سازمان تشکیل و یا سازمان در آن سهیم می‌شود نسبت به سرمایه‌متعلق به سازمان از یک میلیون ریال تجاوز کند نسبت به مازاد بر یک میلیون ریال بخشوده خواهد بود.

ماده 15 – سازمان و شرکتهای تابع آن که تمام سهام آنها متعلق به سازمان باشد برای مدت ده سال از پرداخت

مالیات بر درآمد معاف خواهند بود.

ماده 16 – مانده اعتبارات سال 1350 مربوط به شبکه رادیویی کشور و سازمان تلویزیون ملی ایران به پیشنهاد وزارت اطلاعات پس از تصویب‌هیأت وزیران به عنوان کمک در اختیار سازمان گذارده خواهد شد.

ماده 17 – به سازمان اجازه داده می‌شود از حقوقی که به موجب ماده 9 قانون حمایت حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان به وزارت اطلاعات داده‌شده است استفاده کند.

ماده 18 – وزارت اطلاعات مکلف است اساسنامه سازمان را با رعایت این قانون و قانون تأسیس وزارت اطلاعات مصوب اسفند ماه 1342 ظرف 3ماه از تاریخ تصویب این قانون تنظیم نماید تا پس از تصویب هیأت وزیران به موقع اجرا گذاشته شود تا زمانی که اساسنامه و آیین‌نامه‌های اجرایی این‌قانون به تصویب نرسیده سازمان به موجب اساسنامه سازمان تلویزیون ملی ایران و آیین‌نامه‌های مربوط اداره خواهد شد.

ماده 19 – از تاریخ تصویب این قانون آن قسمت از قوانین و مقررات مربوط به کار و فعالیت رادیو و تلویزیون و تشکیلات مربوط به آنها که مغایر بااین قانون می‌باشد ملغی است.

ماده 20 – وزیر اطلاعات در برابر مجلسین و دولت مسئول سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران خواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر بیست ماده و پنج تبصره پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز یکشنبه 1350.3.23در جلسه روز شنبه بیست و نهم‌خرداد ماه یک هزار و سیصد و پنجاه شمسی به تصویب مجلس سنا رسید.

رییس مجلس سنا – جعفر شریف‌امامی